

KURJENJE V NARAVNEM IN BIVALNEM OKOLJU

Spet je pred vrati pomlad. To je čas, ko pričnemo urejati okolico, vrtove, njive... Pri tem pa se znajdemo pred zagato, kam z vsemi zelenimi oziroma biološkimi odpadki. Najhitrejša rešitev se nam ponudi tako, da jih kar na kraju zaokurimo. In potem se gost dim vije po naselju in smradi ter duši vse živo.

V sedanjem času, ko se ekologiji in varstvu okolja namenja vse večjo vlogo in je tako tudi v zvezi omenjenega potrebno drastično spremeniti miselnost in ravnanje. Tudi Evropske direktive narekujejo in opravičujejo prepoved kurjenja odpadkov v naravnem in bivalnem okolju Sloveniji.

Kot opazamo, je požarov v naravi v zadnjih letih (zaradi toplih in suhih obdobij) vse več. Najpogostejši povzročitelj je človek s svojo nepremišljeno dejavnostjo. Požare največkrat zanetijo lastniki zemljišč sami, ki želijo s kmetijskih površin odstraniti organsko maso zaradi lažjega obdelovanja ali zaradi čiščenja površin v prepričanju, da je to za kmetijsko površino koristno. Mnogi so namreč zmotno prepričani, da s požiganjem trajno uničijo plevel in zemljo pognojijo s pepelom. Takšna oblika spravila organske mase s kmetijske površine je tako z vidika varstva okolja kot z vidika agrotehnike neprimerna in neutemeljena.

Poglavitni razlog za prepoved kurjenja je predvsem v tem, da se zaradi požarov v naravi povzroča tudi velika škoda in da se pri kurjenju širi neprijeten vonj, kar je posebej neprijetno v strnjeno naseljenih področjih. Poudariti je treba dejstvo, da se zaradi ognja, ki ne razvije dovolj visoke temperature, v zrak sproščajo strupeni plini, dim ter saje, ki so po dognanjih strokovnjakov, toksični in karcinogeni.

Strokovnjaki opozarjajo, da ima kurjenje rastlinskih ostankov tudi negativne posledice za tla oziroma rodovitno prst. Pri kurjenju organske mase so tla izpostavljena visoki temperaturi. Visoka temperatura povzroča, da poleg mase, ki jo želimo sežgati, popolnoma propadejo občutljive vrste kmetijskih rastlin, ki bi jih še želeli obdržati. Ogenj in visoke temperature celo stimulirajo razvoj semena nekaterih trdovratnih plevelov, ki se jih bomo s težavo, oziroma le z višjimi stroški, znebili. Površina sicer po sežiganju z zakasnitvijo ozeleni, toda botanična sestava vzniklih rastlin bo na takšnih površinah po biološki in krmni vrednosti bistveno slabša.

Zaskrbljujoče je tudi dejstvo, da nekateri posamezniki celo ob razglašeni določeni stopnji požarne ogroženosti, tega ne spoštujejo in tako s kurjenjem ogrožajo naravno okolje, življenja ljudi, živali, in premoženje.

Kaj določajo predpisi?

Prepoved kurjenja v naravnem in bivalnem okolju v Sloveniji ureja več predpisov s globami celo do 4100 € za posameznika. Mogoče nas bodo vsaj zagrožene in tudi že izrečene kazni počasi spametovale.

Uredba o ravnanju z odpadki določa, da morajo biti vsi odpadki, tudi biološki, primerno obdelani, torej, ali predelani ali odstranjeni v skladu z določili uredbe. To pa lahko stori ali imetnik odpadkov sam ali pristojne službe.

To pomeni, da je tudi kurjenje odpadkov v naravi kot način njihovega nenadzorovanega odstranjevanja prepovedan.

V skladu z uredbo o obdelavi biološko razgradljivih odpadkov obdelava pomeni kompostiranje, anaerobno razgradnjo, mehansko-biološko obdelavo ali katerikoli postopek higienizacije teh odpadkov, nikakor pa ne sežiganje v naravnem okolju. Določena pravila veljajo tudi za oddajo

odpadkov, saj mora imetnik odpadkov zagotoviti, da se odpadki ne mešajo, zato da jih je kasneje mogoče obdelati.

Uredba o varstvu pred požarom v naravnem okolju, Zakon o gozdovih in občinski predpisi v določenih občinah, so le nekateri izmed predpisov, ki konkretno za posamezna specifična področja določajo prepovedi in omejitve kurjenja v naravnem in bivalnem okolju.

Kako je potrebno ravnati z biološkimi odpadki?

Biološko razgradljive odpadke je potrebno obdelati s kompostiranjem, z anaerobnim razgrajevanjem, z mehansko-biološko obdelavo ali katerim drugim postopkom, med katere pa nikakor ne sodi sežiganje v naravnem ali bivalnem okolju.

Prav tako velja opozoriti, da mora imetnik odpadkov, če se odloči, da jih bo podjetju Komunala Trebnje d.o.o., zagotoviti, da so odpadki primerno ločeni in ne pomešani, zato da jih bo pozneje možno predelati.

Manjše količine tovrstnih odpadkov lahko odložite v tipske rjave zabojnike oziroma posode, namenjene biološkim odpadkom. V javnem podjetju Komunala Trebnje d.o.o. je organiziran odvoz, prav tako pa je možno tovrstne odpadke v času obratovanja dostaviti na deponijo Globoko. Prepričani pa smo, da vam bodo delavci podjetja Komunala Trebnje d.o.o. z veseljem svetovali in pomagali pri odvozu tovrstnih odpadkov.

Medobčinski inšpektorat